

פתוחי חותם

והטעם י"ל כי אעפ"י שענין ההשתטחות (שהוא ענין דיבוק נר"ן שלו) בנר"ן של הנדיק הקבור שם) אינו שייך אלא בזמנים שנפשו של הנדיק נמצאת בקבר בחוק העצמות, ולכן אין להשתטח על קברי נדיקים (בשבתות וימים טובים וראשי חודשים ולא) בחול המועד.

אבל להתפלל שם להשי"ת ולבקש נרכיו ממנו בזכות הנדיק הקבור שם, אפשר לעשות גם בחול המועד, שעל ידי קדושת המקום (שקבור שם גופו של הנדיק) התפללות שמתפללים שם נשמעות ומתקבלות לפני השי"ת.

והנה אעפ"י שאמר הרב ז"ל שיכולים להתפלל בחול המועד על קברי הנדיקים, מכל מקום יותר טוב ללכת שם להתפלל שם בימי החול, והטעם כי הנה באמת יש עוד תועלת מההליכה על קברי הנדיקים, והוא כי כשהולך שם יכול להודיע נערו לנפשות הנדיקים ולבקש מהם שיבקשו רחמים עליו מהשי"ת (וכמ"ס במס' סוטה דף לד ע"ב שפירש כלב מענת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות ואמר להם אבותי בקשו עלי רחמים שאנאל מענת מרגלים, וכן עד"ז כתב בזה"ק פרשת אחרי דף ע' ע"ב דבשעה שנלך האדם לרחמים הולכים החיים על קברי הנדיקים להודיע לנפשות הנדיקים, והם מודיעות לישי חזרון נער העולם, וכולם מבקשים רחמים על החיים והקב"ה מרחם על העולם בזכות תפלתם), וזה לא שייך אלא בימי החול, אבל לא (בשבתות וימים טובים וראשי חודשים ולא)

אבל בחול המועד תוכל להתפלל על ידיהם הנה לא הזכיר הרב ז"ל שיכולים להתפלל על קברי הנדיקים בלי השתטחות ויחודים אלא בחול המועד, וכן מ"ס בשער הגלגולים (הקדמה לח דף נא ע"ב) שהרב ז"ל שלח למוהר"ו ז"ל להתפלל על קברי הנדיקים בחול המועד, לא כתב שם אלא בחול המועד, אבל לא כתב שם לגבי ראשי חודשים ומועדים ושבתות.

אבל באמת לפי הטעם המבואר (לעיל בד"ה ואפילו בחו"ה) שאפילו בזמן שאין נפש הנדיק נמצאת בקבר, מכל מקום אפשר להתפלל שם להשי"ת ולבקש ממנו נרכיו בזכות הנדיק הקבור שם, שעל ידי קדושת המקום (שקבור שם גופו של הנדיק) התפללות שמתפללים שם נשמעות ומתקבלות לפני השי"ת.

הנה הטעם ההוא שייך אפילו בשבתות וימים טובים וכל שכן בראשי חודשים, ומה שלא הזכיר הרב ז"ל אלא בחול המועד י"ל כי בשבתות וימים טובים אסור לומר תחנונים ולבקש נרכיו כמ"ס בשו"ע או"ח

טו. בכל היחודים שיש בעולם אם אתה מייחד אותו בהשתטחך (טל) על קבר הצדיק ממש, צריך שתכוין כי על ידי השתטחותך עליו אתה גורם שגם

פתוחי חותם

עד קברו של רבי אלעזר בנו, ויושבים שם עשרה ימים ועשר לילות רגופים (ובתוכם גם יום השבת) ועוסקים בספר הזוהר, דהינו חכם אחד מגיד והאחרים מקשיבים לקולו, וזה הדבר היו עושים עשרה ימים קודם שזועות ועשרה ימים קודם ראש השנה, ע"ש הענין באריכות.

(טל) בהשתטחך על קבר הצדיק ממש וכו' ר"ל שהוא משתטח על קבר הצדיק בפישוט ידים ורגלים, ועל ידי זה הוא גורם כי גם נפש דעשיה של הצדיק ההוא (הקבור שם) שתשתטח בגופו ותתפשט רוחניותו בתוך הגוף והעלמות ממש של הצדיק ההוא לפי שעה, דוגמת אלישע הנביא שהשתטח על הילד וישם פיו על פיו עיניו על עיניו וכפיו על כפיו (כמ"ש צמלכים ב', ד' לד), להמשיך איברי נפשו שפרחה תוך איברי גופו, עיין בשער היחודים ענף ד' פ"ד דף ד' ט"ז.

ובן כתב צעמק המלך (בהקדמה שלישית פ"ה דף יא ט"ד) שכן היה דרכו של הרב ז"ל תמיד כל זמן שהיה מטריך לדבר עם נביא או עם תנא אחד, היה הולך על קברו ומשתטח עליו בפישוט ידים ורגלים ושם פיו על פיו (ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו) כענין אלישע הנביא עם חזקוק, ומכוון ביחוד השם ומעלה נפש רוח ונשמה ונשמה לנשמה (שהוא צחי' חיה יחידה) של

סימן רפח סעיף ט', ולכן לא הזכיר הרב ז"ל אלא חול המועד, ומה שלא הזכיר הרב ז"ל ראש חודש י"ל כי אדרבה לכן הזכיר חול המועד (שקדושתו הוא יותר מראש חודש) ר"ל וכל שכן ראש חודש, ולפי זה יובן דיוק לשון הרב ז"ל שאמר ואפילו בחול המועד תוכל להתפלל עליהם, הכונה היא וכל שכן צראש חודש.

וה"פ הנ"ל נמצא דאמירת תהלים וחרטת עונות ותפלות על עיני רוחניות שמוחר להתפלל בשבת (עיין במגן אברהם סימן רפח ס"ק יא) אפשר גם לומר בשבת על קברי הצדיקים (שאינם קבורים בבית הקברות) כגון על קבר דוד המלך וקבר שמעון הצדיק וקבר רחל אמנו וכן במערת המכפלה וכן על קברי הרשב"י ורבי אלעזר בנו וכיוצא בזה, וכל שכן הלימוד שנוהגים ללמוד שם אפשר ללמוד שם בשבת.

ובן מצינו במגיד משרים פרשת אמור שמתן הבית יוסף עשה סוכה על ליון הרשב"י ושבת שם בחג הסוכות ובשבת חול המועד ולמד שם במערת הרשב"י מאמרי הזוה"ק, ע"ש הענין באריכות.

ובן כתב צעמק המלך (בהקדמה שלישית פרק ו' דף יב ט"ד) שכן נהגו המקובלים (בזמן הרמ"ק ובזמן הרב ז"ל) שהיו פורסים אוהל אחד מן קברו של רשב"י

הצדיק ההוא גם הוא (מ) ישתטח נפשו ותתפשט בעצמותיו אשר שם בקבר, ותוזר לחיות, ונעשים עצמותיו בחינת גוף אל הנפש המשתטחת ומתפשטת בתוכם.

טז. וזו הנפש (מא) היא אותה הנשאת בקבר כנודע, בסוד (איוז יד כז) נפשו עליו תאבל, והרי הצדיק ההוא באותה שעה כאילו הוא (מב) חי בגוף ונפש (שער רוח הקודש הקדמה ד' דף מז ע"ג).

פתוחי חותם

ובהיותו משתטח עליו זכוונה הנ"ל יכול לייחד היחוד שירצה, ואז יתפשט הנפש (של הצדיק הקצור שם) בעצמותיו לפי שעה ויגיד לו (להמשתטח) תעלומות חכמה וגם אפשר שיתעבר ויחדק צו (בהמשתטח) תמיד להועיל לו ולסייעו בתורה וצמלות, וזפרט אס הצדיק ההוא הוא משורש נשמתו כי אז יתקרב ויחדק עמו צמלד מלד, עיין בשער היחודים ענף ד' פ"ד דף ד' ט"ג.

(מא) וזו הנפש היא אותה הנשאת בקבר וכו' כי הצדיק כשנפטר מזה העולם נחלק לחלקים, וכל אחד הולך למקום אשר משם נחלב, כי הגוף נעפש בקבר וישוב אל הארץ כמו שהיה, וצחי' הנפש של העשיה נשאת על הקבר וחופפת על הגוף ולא צחון פנימיותו אלא מצחון צקוד (איוז יד כז) ונפשו עליו תאבל, ודייק מלת עליו ולא אמר צו, וזו הנפש היא הנפש דמוחין דגדלות אלא שהיא מן העשיה ויושבת על הקבר כל זמן שצשרו של אדם קיים.

ואחר שנתעכל הצשר ההוא לגמרי אז הנפש דגדלות שזעשיה עולה

אותו לדיק ציקוד מ"ן, הנפש אל השכינה (מלכות), והרוח אל ז"א, והנשמה אל הבינה, ונשמה לנשמה צא ומקשר נפש רוח ונשמה של הצדיק וגורם יחוד העליון, ועל ידי זה היחוד גורם שנשמת אותו הצדיק מתחדש עליה אור חדש נובלות של טל חחיית המתים נוסף הרבה ממה שהיה לו כבר, וצזה הוא מחיה עצמות היצוות השוכנים בקבר, ויורדים נפש רוח ונשמה של אותו הצדיק צחון העצמות והוא חי ממש, ומדבר עמו כאשר ידבר איש אל רעהו ומגלה לו כל רזי התורה שהוא שואל ממנו.

(מ) גם הוא ישתטח נפשו ותתפשט בעצמותיו וכו' וזה סוד (ישעיה נח יא) ועצמותיו יחלין, הנזכר צוה"ק פרשת תרומה (דף קמז) שכל ערב שבת (ר"ל צליל שבת) צאים נפשות הצדיקים בקצריהם ומתלבצים ממש צחוכם כאילו הם צחייהם לפי שעה לייחד את צוראן צקוד (תהלים לה י') כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך, ואז על ידי התפשטות נפשו בעצמות יהיו כאילו היו צחייהם, ואז יוכל לדבר עמו כל אשר ישאל ויחפון, וזפרט אס יקדם לו קדושה וענוה ושפלות ויראת חטא כי אלו עיחר כל המדות.

יז. ואם אתה מייחד (מג) היחודים בביתך שלא על ידי השתטחות אין צורך אל הכונות הנז' (שס).

פתוחי חותם

לעשות כל יחוד כפי הנוגע לו, הנוגע לנפש לנפש, והנוגע לרוח לרוח, והנוגע לנשמה לנשמה, ויכוין גם כן לדבק נר"ן של הצדיק ההוא, ואז בלי ספק נדבק נפשו בנפשו ורוחו ברוחו (ונשמתו בנשמתו), ואז ישיג האדם השגה עמומה עד להפליא, שער היחודים ענף ד' פ"ד דף ג' ט"ד ודף ד' ט"א.

להתחבר עם הרוח ולא נשאר בקבר כי אם האי הצל דגרמי הנקרא חלוקא דרבנן שהוא מוחין דיניקה שהם בחי' חלקים להיותו דינין שהוא חילוניות הנפש ומלבושה, לכן הקליפה עדיין נאחזת בה קצת ואינה נפרדת לגמרי עד זמן התחיה שנאמר (ישעיה כה ח) צלע המות לנצח, ולכן נשארת תמיד על הקבר.

[1234567]

(מב) ויהרי הצדיק וכו' באילו הוא חי בגוף ונפש ואז יוכל לדבר עמך כל אשר תשאל ותחפון, וצפרט אם יקדמנו לך קדושת עצמך וענוה ושפלות ויראת חטא כי אלו עיקר כל המדות, ובהיותך משתטח עליו בכוונה תיחד היחוד שתרצה, ואז יתפשט נפשו בעצמותיו לפי שעה, ויגיד לך תעלומות חכמה, וגם אפשר שיחדבק ויתעצר בך תמיד להועילך ולסייעך בתורה ובמצוות, וצפרט אם הצדיק ההוא הוא משורש נשמתו כי אז יתקרב ויחדבק עמך במאד מאד, שער היחודים ענף ד' פ"ד דף ד' ט"ב.

(מג) ואם אתה מייחד היחודים בביתך וכו' אכן אם ירצה ליחד על קברי הצדיקים ממש יען היותם שם מלאות ההוא הצל דגרמי (דעצמות) השורה על עצמות או הנפש דעשיה, ודאי שהוא יותר מובחר אל ההשגה, כי הוא מעורר במעשה את הצדיק השורה שם, אמנם אם

והנה הרוח דינירה עולה בגן הארץ, והנשמה דבריאה עולה לגן עדן העליון שהוא בעולם הבריאה, ונר"ן ונשמה לנשמה (נשמה לנשמה כולל חיה ויחידה) דאצילות עולים אל שרשם בחכמה וצינה ות"ת (ז"א) ומלכות דאצילות.

והנה אחר עליית כל חלק לשרשה העליונה נעשה שם מרכבה כל חלק וחלק צפרטו כנ"ל, ותמיד הם עומדים שם ומייחדים ומחברים הזווגים העליונים, כי בחינת נשמה לנשמה (הכוללת בחי' חיה ויחידה) היא מייחדת ומזווגת חכמה וצינה צפוד מ"ד, והנשמה היא מ"ן הצינה, והרוח הוא מ"ד דז"א ולכן על ידו מייחד ומזווג זו"ן, והנפש היא מ"ן דנוק'.

ונמצא כי אחר שהצדיק עוזב ומייחד תמיד בעולם העליון צפוד רוחם ונפשם ונשמתם כנ"ל, אם כן כאשר האדם התחתון מייחד יחוד העליון כראוי והוא שיכוין